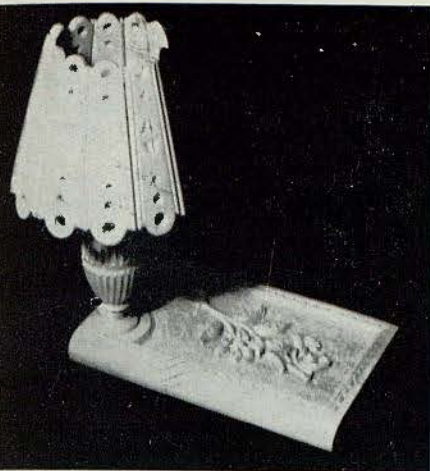

2

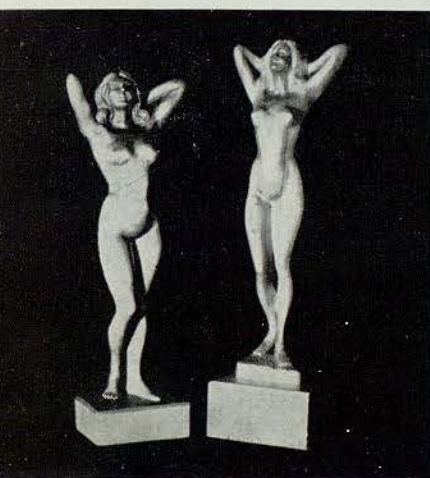
4

6

7

5

12

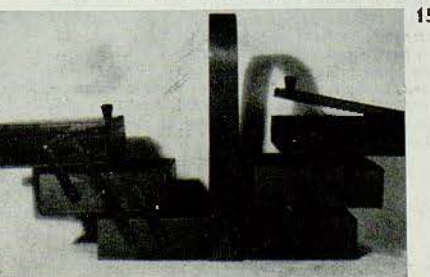
13

Primul este singular în expoziție prin relativa lui simplitate (lipsă ramer supradecorate, prin compoziția clară și simplă a desenului; executat la Timișoara. Cel de-al doilea tipic pentru prostul gust al majorității tablourilor expuse: tablou în relief — căprioare albe zburchă în fața unui peisaj, încadrat de o ramă groasă și decorată. Un șnur de mătase întărește muchiile cutiei. Executat la Caransebeș — 13, 14, 15. Obiecte utile: Trusă de bărbierit (?) decorată

în stil popular (13); Suport de birou — CPL Piperă — lipsit de gust și funcționalitate (14); Casete de lucru — unul dintre puținele obiecte prezentate în expoziție, gândite simplu și funcțional — CPL Timișoara (15) — 16, 17, 18. Câteva exemple de casete de lemn în diverse stiluri din multele, prea multele prezente în expoziție: casetă cu intarsii — CPL Blaj (16) Casetă CPL Caransebeș (17) Casetă sub formă de lada de zestre — CPL Sighetul-Marmației (18)

15

14

flori, care este utilitatea unei urne împodobite cu îngerași, de cca 60 cm înălțime?

Dacă se pune problema valorificării lemnului, atunci obiectele create trebuie să aibă fie o certă valoare de utilizare, fie o certă valoare artistică.

Despre valoarea de utilizare a exponatelor putem afirma că a fost redusă sau chiar inexistentă. Cimpul lor de aplicabilitate ar fi putut fi mult lărgit, de la satisfacerea nevoilor locuinței până la acelea ale altor domenii (învățămînt, jocul copiilor). Cît despre valoarea artistică, multe dintre obiectele expuse demonstrează, așa cum am mai arătat, necesitatea unor contacte și dezbateri competente... Multe tablouri și sculpturi și-au ales ca temă momente istorice semnificative, portretele unor personalități ce au devenit simboluri ale luptei noastre pentru libertate și independență. Sînt teme majore, importante prin rolul pe care-l au astăzi în educarea conștiințelor, tocmai de aceea meritau poate să devină subiectul unor opere de certă valoare artistică și nu al unei producții în mare parte subartistică, stînd alături de îngerași, păsări și nuduri de un gust îndoielnic.

Tehnica intarsiei (îngrijit executată) ca și cea a basoreliefulor ar trebui să-și caute forme proprii de exprimare, părăsind calea ușoară și lipsită de gust a imitării unor cunoscute sau mai puțin cunoscute tablouri în ulei.

Deschiderea unei astfel de expoziții în plin centrul Bucureștiului poate da naștere la regretabile confuzii (citez cîteva rînduri consemnate în «cartea de impresii»: «Expoziția cuprinde expresia artistică a sufletului românesc; Formidabil, am reușit să redescoperim arta tradițională românească a lemnului; Expoziția merită din plin să stea vizavi de Muzeul de artă al R.S.R.; Cred că e cel mai mare omagiu adus lui Brîncuși; Îmi exprim speranța că se va permanentiza o astfel de inițiativă; De mult în București, nu au mai fost expuse asemenea opere de artă, de înaltă valoare artistică»)

Se prea poate ca o parte din obiectele expuse să fie continuarea unui anumit gen, dar al unuia deloc valoros: al cerbilor de ceramică, al tablourilor cu țigănci voluptuoase sau cu tigri printre trestii. Toate acestea, însă, nu pot fi în nici un caz «expresia artistică a sufletului românesc, arta tradițională românească a lemnului, un omagiu adus lui Brîncuși» etc., etc.

Ne mîndrim cu o îndelungată tradiție în prelucrarea lemnului, cu o cultură străveche, cu o adevărată «civilizație a lemnului». Niciodată, însă, anonimul creator popular nu a creat gratuit, de dragul «frumosului» ci întotdeauna și-a înfrumusețat obiectele utile de care era înconjurat: stîlpii pridvorului, grinda casei, lada de zestre, lingurile și fusul, formele sale de exprimare artistică reprezentînd un efort milenar și colectiv de creație și selecție.

Iar dacă ne referim la tradiția artei culte în prelucrarea lemnului, la arta lui Brîncuși, Ion Vlasiu, Vida Geza, Ovidiu Maitec sau Gheorghe Apostu, atunci un

obiect de artă nu este prin definiție orice obiect sculptat cu mîgălă și răbdare.

(Citez din nou din «cartea de impresii»: «D-le semnată de mai sus, de ce vă asumați răspunderi atît de mari? Știți ce înseamnă «certă valoare artistică»? Expoziția aceasta poate corespunde gustului unei majorități, dar este lipsită de «certă valoare artistică». Meșteșug, mult meșteșug. Atît; Admirabile efortul și inițiativa. De ce așa departe de linia modernă?; Un efort care merita o cauză mai bună. Kitschul perfect!»)

Fenomenul îngrijorează prin deserviciul pe care-l poate aduce educației estetice a marelui public. De la cîteva obiecte dispartate, rătăcite prin rafturile artizanatelor, iată în centrul Bucureștiului o astfel de expoziție, iată cereri pentru permanentizarea și chiar extinderea sa.

Subliniem încă o dată că domeniul acesta ar putea oferi largi și frumoase posibilități de creație, dacă ar fi bine organizat și îndrumat artistic, pentru ca adevăratele și valoroasele tradiții moștenite în prelucrarea lemnului să poată fi păstrate și continuate.

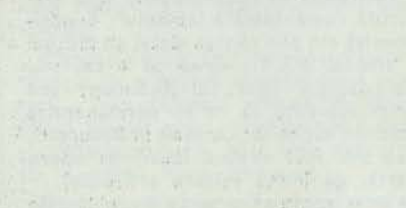
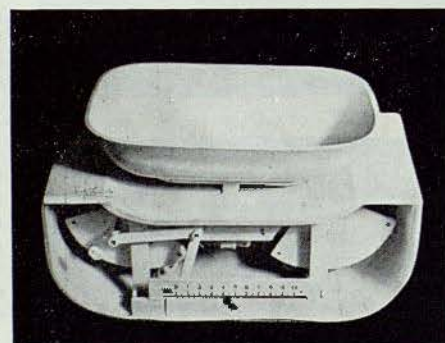
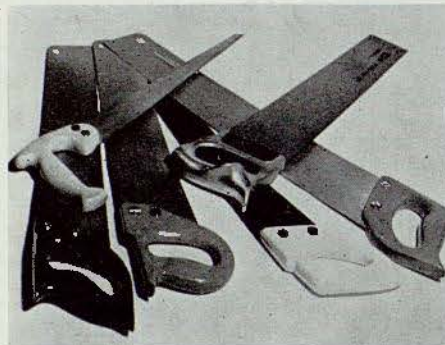
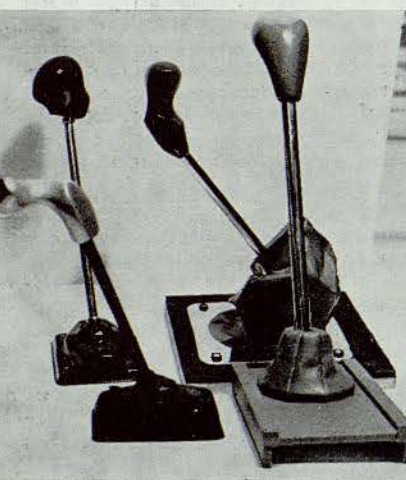
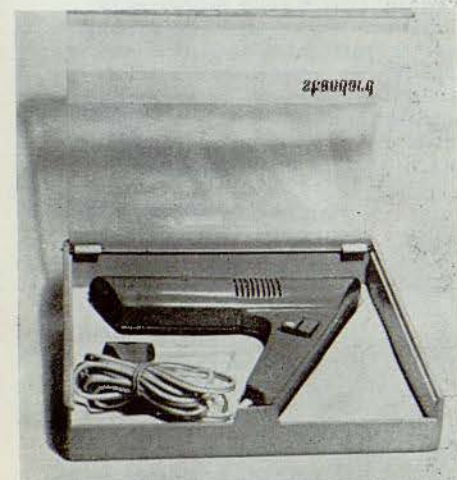
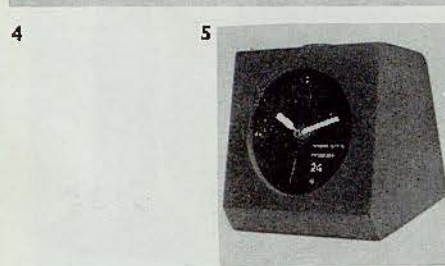
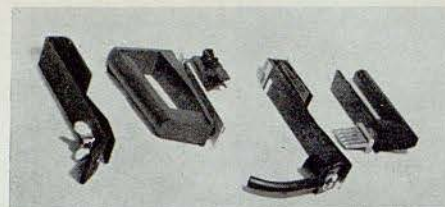
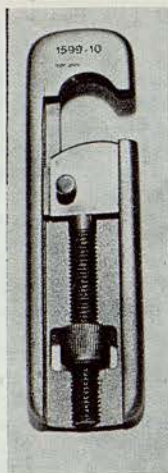
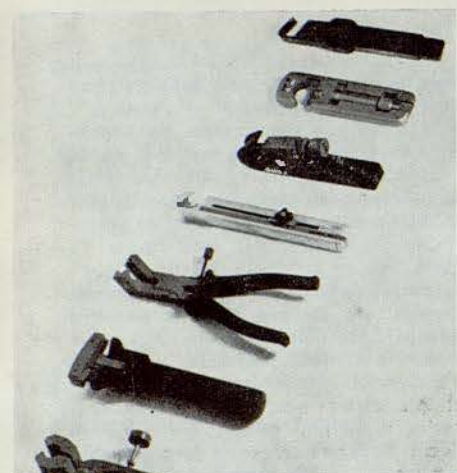
Arh. ANA VASILACHE

în vizită la...

SECȚIA DE DESIGN

Am mai prezentat în nr. 6/1975 al revistei — cu ocazia expoziției de la Galeria «Orizont» a lucrărilor de diplomă — obiecte realizate de studenții Secției de design a Institutului de arte plastice «Nicolae Grigorescu». În numărul de față apar lucrări realizate pe parcursul celor patru ani de studii. Căutăm astfel să ne apropiem de procesul învățămîntului de design în general (vom prezenta, cu o altă ocazie, realizările Secției de design de la Cluj-Napoca).

Din convorbirea avută cu Ion Bițan, lector, șeful Secției, am aflat că formarea viitorilor «creatori de forme industriale» (sperăm că denumirea cea mai potrivită, aceea de designer, va intra în nomenclatorul Ministerului Muncii) se bazează, atît pe o pregătire artistică urmărită de-a lungul anilor de studii, cît și pe cursuri de matematică, marketing, ergo-

nomie, mase plastice, organe de mașini, lemn, metal, bazele proiectării, destinate să completeze latura tehnică a absolventului.

Studentii abordează, în cadrul orelor zilnice de atelier, teme care sînt finalizate întotdeauna prin machete și uneori prin machete funcționale. Acțiunea de integrare a învățămîntului cu cercetarea și producția a fost stimulatoare și binevenită pentru Secția de design deoarece au intervenit contractele cu întreprinderile industriale și alți beneficiari, precizînd și dînd o bază concretă (condiții de producere și exploatare, materiale, termene) procesului teoretic de învățămînt.

În cadrul practicii productive studenții aduc la stadiul de machetă funcțională (anul II) sau de piesă definitivă (anul III) programele studiate în anul respectiv.

Institutul de arte plastice din București este la a 3-a serie de designeri absolvenți. Rezultatele muncii acestora au început să se vadă în producție: la *Metaloglobus*, *Centrala sticlei*, *CEPIU*, *Uzina «Autobuzul»*, iar ale studenților, în urma contractelor cu: *CIEET* — scule, echipament de lucru, grafic design în domeniul energiei, *Trustul de alimentație publică TRCC* — mobilier pentru restaurante, *Consiliul popular al municipiului Constanța* — mobilier urban, cu realizarea în acest an a unei stații de transport în comun etc.

Ne-am referit în numărul amintit al revistei noastre la modul selectării proiectelor de diplome, valabil și pentru stabilirea contractelor, și nu putem să nu ne gîndim la timpul în care cineva s-ar ocupa în mod special de depistarea necesităților și stabilirea priorităților pe întreaga economie (de ce nu studenții, în cadrul acțiunii de integrare, cum propuneam?) știînd că deja s-au făcut pași, că nu mai sîntem în faza explicării rostului și rolului designului în sfera producției materiale.

Arh. ALBA DELIA POPA

1, 2, 3. Scule pentru dezizolat conductoare electrice torsadate. Machete funcționale din ABS, realizate de studenții anului II: Ghildus Alexandru, Șovăială Șerban, Gavrilăscu Vlad, Anghelăscu Vlad, Erhan Mircea, Arizan Mihai — 4. Miner pentru cuit de scurtcircuitare și clemă de legare la pămînt. Studenții anului II: Georgescu Răzvan și Nestor Alexandru — 5. Ceas, machetă — Ghildus Alexandru — 6. Miner de fierăstrău pentru lame existente în comerț. Executate din rășini poliesterice colorate roșu, verde, portocaliu, galben alb și din aluminiu, de studenții: Guștescu Cristian, Filoti Elena, Mitache Mihaela, Șicla Magda, Săcu Ovidiu, Tili Dumitru, anul I — 7. Miner pentru schimbătorul de viteze de autoturisme. Materiale aluminiu și rășini poliesterice (roșu, maro, negru). Studenți: Tili Dumitru, Tăutu Mihai, Velescu Dan, Vișan Radu — 8. Machetă și ambalaj pentru föhn, culoare: portocaliu, lucrare realizată în anul I de Arizan Mihai — 9. Cîntar ABS alb, autor: Dunst Ștefan, an II — 10. Joc cinetic pentru copii de 7-10 ani. Piciorul-miner primește un tombur cu orificii, în care se pun benzi desenate. Prin învîrtire se creează impresie de mișcare a desenelor. Realizat de Șovăială Șerban, an II — 11. Scaun pentru conducător de locomotivă Diesel. Colectiv de autori: Munteanu Alexandru, Preiss Alexandru, Szabo Iosif — 12. Altă variantă a scaunului de locomotivă — Șuteu Cezar Paul, anul III — 13. Scaun din poliester armat cu fibră de sticlă, turnat — Turtureanu Paul — an III